

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 18.9.2013

Číslo: Ročník 23 (2013), Číslo 3

Sekce: Kdo je ...

Název článku: Vladimíra Buchtová se představuje

Autor: Vladimíra Buchtová

Zdroj: <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20130333>

Vladimíra Buchtová se představuje

Vladimíra Buchtová

Požádali jsme novou členku redakční rady, aby se představila čtenářům. Položili jsme jí tradiční otázky. Zde jsou její odpovědi:

Knihovnická praxe (pár vět o tom, čím jsi prošla)

Co se týká knihovnické praxe, trošku vás zklamám. Knihovnice nejsem. Prošla jsem v práci pouze e-learningovým kurzem s názvem „Knihovnické minimum“ a tím moje knihovnické vzdělání také končí. Na svou obhajobu bych uvedla, že ve Studijní a vědecké knihovně v Hradci Králové pracuji v oddělení vnějších vztahů a marketingu služeb, na což vzdělání mám. Nicméně jsem v této knihovně službami prošla, takže například vím jak na Aleph, jak čtenáři knížku půjčit či jak ji vrátit do skladu, a ve volném výběru se orientuji rovněž. Takže abych po pravdě odpověděla – moje knihovnická praxe čítá asi deset měsíců. Zato moje několikaletá knihkupecká praxe je podstatně širší a delší.

Jakou knížku máš na nočním stolku?

Jako každý správný knihomol mám samozřejmě na nočním stolku knih více. Momentálně je to kniha polského novináře Mariuse Szygiela „Udělej si ráj“ – skvělé postřehy k české povaze, pak „Pomalost“ Milana Kundery, „Tahle země není pro starý“ Cormaca McCarthyho nebo „S elegancí ježka“ Muriel Burberry, i když tuto knihu mám ale na stolku permanentně a znám ji téměř nazpaměť. A samozřejmě, jako každé léto jsem o dovolené přečetla několik detektivek.

Oblíbený knižní hrdina nebo oblíbená knížka

Těžká otázka, je toho víc. Asi nejoblíbenější knihou je román Johna Steinbecka „Na východ od ráje“, kterou mohu otevřít kdykoli. Jedná se o knihu, která v sobě zahrnuje mnohovrstevnatý příběh a vše, co mám ráda - symboly, filozofické úvahy, reálný život i naděje. Z dalších oblíbených spisovatelů jsou to například bratři Čapkovi, Josef Škvorecký, Isabelle Allende, Luis Sepúlveda, Marguerite Duras... Jak jsem již podotkla, těžká otázka, těžký výběr...

Oblíbených knižních postav je rovněž více – od Samuela Hamiltona (Na východ od ráje) přes Ondřeje z Vlkova (Údolí včel) až popaní Parkingtonovou ze stejnojmenného románu Louise Bromfielda.

O čem by měla být knížka, jejíž děj bys chtěla prožít?

Ta už je napsaná – „Jak voní tymián“ od Marcela Pagnola. Tam je všechno. Milující rodina, dobří přátelé, léto, Provence, dětství a všudypřítomná laskavost.

Knihovnická vzpomínka (první nebo zajímavé setkání s knihovnou)

Pamatuji se, když jsem coby studentka střední školy poprvé navštívila SVK v Hradci Králové, tenkrát sídlící v budově bývalé synagogy na Pospíšilově třídě. Rozhlédla jsem se a řekla si: „Proboha, kde jsou knihy??“ Tehdy tam totiž nebyl vůbec volný výběr, vše se objednávalo přes lístkový katalog. Troufám si říct, že v nové budově SVK, kde teď pracuji, nikoho podobná otázka ani nenapadne. Volný výběr je zde početný, úžasný a ráda se do něj nořím.

Co Tě v knihovně nejvíce baví?

Setkávání. V mé profesi se setkávám s mnoha zajímavými lidmi – umělci, profesionály a odborníky z různých odvětví, nejen literatury. Někteří z nich jsou opravdovými mistry svého oboru a taková setkání jsou vždy přínosná. Měla jsem možnost setkat se s opravdu vzácnými lidmi, což je jedna z věcí, které mě v dnešní době dokážou povzbudit. Je to skutečná „lěčba kvalitou a nezištností“ uprostřed komerce a povrchnosti.

Jak si poradíš s tzv. „otravným“ čtenářem (případně kolegou)?

Kombinuji agresivně-assertivní postoj propojený s profesionálním úsměvem.

Co Tě vždycky potěší?

Originální kousek J. A může se týkat čehokoliv – knihy, básně, divadelního představení, šatů, šperků, jídla...

Co Tě zaručeně naštvě?

Neochota udělat cokoliv nad rámec povinností.

Čím děláš nejčastěji radost svým blízkým?

Když odejdu.

Oblíbený citát

„Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co skutečně vědí.“